Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

Премијер Александар Вучић у ауторском тексту за "Новости" представља суштинску идеју своје политике: Морамо да пређемо огроман амбис који нас раздваја од високоразвијених земаља. Ова година треба да буде почетак великог одскока

У време настанка лутеризма, на самим почецима новог века (трајао је од Колумбовог открића Америке до Октобарске револуције 1917), протестантски и католички свештеници су, подједнако, осуђивали све распрострањенију коцку.

Католички аргумент је био да се "на коцки може изгубити".

Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

Протестантски је био, донекле, и на први поглед, зачуђујући. Били су против коцке, јер се на коцки "може добити".

А таква врста добитка, по њиховом мишљењу, заустављала је човека у његовим најважнијим активностима. Усавршавању и раду.

И данас, када размишљам о 2016. и нашем новом веку, тако потребном Србији, јасно ми је шта нам је задатак.

Да и следеће, и сваке наредне године ни случајно не пожелимо да нам било шта падне с неба, да нас било шта заустави, већ да у свакој од тих година нешто створимо, изградимо, освојимо и зарадимо. Сами.

Да осетимо, како је то говорио Иво Андрић, "оно унутрашње задовољство које човек има од добро свршеног посла и које више вреди од свих награда и признања људских".

Да се усавршимо и будемо бољи.

То треба да буде 2016. Почетак нашег новог века, у којем ћемо сопственим снагама, радом и умећем прескочити огроман јаз који је, захваљујући историји, настао између високоразвијених земаља и Србије.

А да је то могуће, извести велики скок, тврдио је још половином прошлог века Александар Гершенкрон, амерички Јеврејин, рођен у Русији, који је био професор економије на Харварду, и по којем се чак и исплати каснити у развоју, јер јаз може да буде огроман подстицај, позив на мобилизацију и додатни напор, после којег следи велика награда. Уз то, кашњење у развоју, по његовом мишљењу, пружа могућност не само учења, него и избегавања грешака које су други чинили.

Ову теорију Србија је, у великој мери, доказала ове године, године почетка тог, нашег,

првог великог скока.

Отпочели смо озбиљне реформе, ојачали инфраструктуру, средили државну касу, уштедели, повећали инвестиције и запосленост, почели да повећавамо плате и пензије, тиме и потрошњу. Стварамо, убрзано, институционалне услове - од повећања правне сигурности до смањења бирократских процедура - за још бржи развој.

Следеће године Гершенкронов одскок мора да се настави. Оне после морамо да уђемо у убрзани развој.

И знам да многи замерају због брзине, и да би хтели да се све то заврши брже, ако је могуће већ данас, како би њихови новчаници били одмах пунији, а живот, такође, одмах лепши.

Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

У жељама се, дакле, слажемо. Уосталом, и постао сам премијер да бих Србији, и свима у њој, донео неки бољитак. Да би она постала економски јака, уређена и пристојна земља. Да бих сваком грађанину Србије омогућио оно што се зове - пристојан живот. Дакле, да буде сигуран да има услове да учи и усавршава се, да живи у уређеном окружењу и да ради.

И волео бих да имам чаробни штапић и све то створим одмах.

Али, немам. И нико га нема. Лично се, притом, надам да је и самој Србији доста "чаробних штапића". Ништа нас у историји није толико изударало као они. Све обећавајући нам, како у ком случају, или "одмах" и "сада", или неку правду и бољи живот на небу, у "небеској Србији". За њу је требало само да умремо, ништа више.

Ја сам, да подсетим критичаре, обећао нешто сасвим супротно. Тешке мере, тешку штедњу и тежак рад.

Обећао сам, притом, живот, то јест начин на који се до бољег живота стиже. И нисам никада рекао ни да ће да буде брзо, ни лако.

Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

[redacted]

Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

[redacted]

Пише: Александар Вучић
субота, 02 јануар 2016 12:22

[illegible]

[illegible] Србију као и ја.